

נְשֹׂאת עֵזֶן חֲטָאתִי סִלָּה: וְעַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשִׁטְףָּ

זוהר תהלים

קָשֶׁר נִמְצְאת בְּקִשְׁתּוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מִי הֵחֵכֶם לְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ כְּמוֹ דוֹד הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא הִיָּה שׁוֹמֵר אֶת פֶּתַח הַמֶּלֶךְ? אָמַר לוֹ רַבִּי חִיָּיא, וְדַאי כִּף הוּא, וְעַל כֵּן הַתּוֹרָה לְמַדָּה אוֹתָנּוּ אֶת דַּרְכֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ כְּדִי שְׂנַדַּע לְלַכֵּת אַחֲרָיו, כְּמוֹ שְׂנַאָמַר (דְּבָרִים יג) אַחֲרֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְגו'.

פסוק הזה קשה

חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי
אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לָהּ וְאַתָּה
נְשֹׂאת עֵזֶן חֲטָאתִי סִלָּה (לְב. ה): [זוהר תורה:
זוהר חלק ג' פ' ויקרא דף כ.] אמר רבי חייא,
כל זה המקרא קשה, ביתור לשון, שהרי
ב"אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי" היה די, ומהו
"חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי", ואחר
כך "אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לָהּ", ועוד שהרי
אודה עלי פשעי לך היה צריך לומר.

עיקר הוידוי הוא למלכות כדי שיוכל ליכנס
לפנים

אֵלֶּא דוד כל דבריו ברוח הקודש אמרם,
ולמלכות השמים אמר, לפי שהיא
השליח מן התחתונים לעליונים, ומן
העליונים לתחתונים, ומי שמבקש
מהמלך, צריך להודיע לה בתחלה, ועל כן
"חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ" [למלכות השמים אמר].

להתודות לפני ז"א עד שורשו שבבינה

"וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי", מן צדיקו של עולם,
אמרתי "אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לָהּ", זה

"אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לָהּ"

הַפְּסוּק הַזֶּה קָשֶׁה בְּכָל, בְּרַב דְּבָרִים,
שֶׁהָרִי בְּאוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי מִסְפִּיק,
מֵה זֶה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי,
וְאַחַר כֵּף אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לָהּ? וְעוֹד,
שֶׁהָרִי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לָהּ, לָךְ הִיָּה צְרִיף
לְהִיּוֹת!

הוֹדָאָה לְמֶלֶךְ וְנִשְׂיֵאת הַחֲטָא זֶה עֵתִיקָא
קְדִישָׁא

אֵלֶּא דוד, אֶת כָּל דְּבָרָיו הוּא אָמַר בְּרוּחַ
הַקְּדוֹשׁ, וְאָמַר אֶת זֶה לְמַלְכוֹת
הַשָּׁמַיִם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא שְׁלִיחַ מֵהַתְּחַתּוֹנִים
אֶל הָעֲלִיּוֹנִים, וּמַעֲלִיּוֹנִים אֶל הַתְּחַתּוֹנִים,
וּמִי שְׂרוּצָה אֶת הַמֶּלֶךְ, הוּא מוֹדִיעַ לָהּ
בְּרֵאשׁוֹנָה. וְעַל כֵּן חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ, (לְמַלְכוֹת
הַשָּׁמַיִם אָמַר) וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, מְצַדִּיקוֹ שֶׁל
עוֹלָם. אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לָהּ - זֶהוּ
הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ שֶׁכָּל הַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, וְהַשְּׁלוֹם
שֶׁצְרִיף אָדָם לְהַכְנִיס לְפָנָיו - בְּהוֹדָאָה.
שֶׁהָרִי כֵּף נִקְרָבִים שְׁלָמִים בְּהוֹדָאָה,
שֶׁכְּתוּב עַל זִבְחַ תּוֹדַת שְׁלָמִיו. וְאַתָּה נְשֹׂאת
עֵזֶן חֲטָאתִי סִלָּה. זֶה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה,
הַמָּקוֹם שֶׁהֵעֵתִיק הַקְּדוֹשׁ שְׁרוּי. מִשּׁוּם כֵּף
הַפְּסוּק הַזֶּה אוֹחֵז בְּכָל.

"אַחֲרֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ"

[זוהר פ' ויקרא (דף כ ע"ב)] כְּמוֹ זֶה מִי שֶׁמְבַקֵּשׁ
בְּקִשְׁתּוֹ לְמֶלֶךְ, צְרִיף לִיחַד אֶת הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ בְּרִצּוֹנוֹ, מִמַּטָּה לְמַעַלָּה וּמִמַּעַלָּה
לְמַטָּה, וְלִקְשֶׁר הַכָּל בְּקִשְׁרֵי אֶחָד, וּבְאֹתוֹ